

Godziny urzędowania	Informacja w Sprawach	Czytelnia Akt	Biuro Podawcze
	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ -15 ³⁰	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰
Telefon	22 553 70 70 22 553 70 71 22 553 78 86	22 553 78 21 22 553 78 22	
Email	Radom 48 368 99 08 informacja@warszawa.wsa.gov.pl	Radom 48 368 99 18 czytelnia@warszawa.wsa.gov.pl	
NIP 525-2283-365	REGON 015608709	Konto Bankowe Sądu 96 1010 1010 0078 1022 3100 0000	
Wynik rozprawy dostępny po zakończeniu posiedzenia Sądu, najpóźniej w dniu następnym na stronie: http://etr.warszawa.wsa.gov.pl			

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
00-013 Warszawa, ul. Jasna 2/4
WYDZIAŁ IV

Dnia 19 września 2016 r.
Sygn. akt IV SA/Wa 1819/16

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt sądu

Mazowiecki Zarząd Dróg Wojewódzkich
w Warszawie
ul. Mazowiecka 14, 00-048 Warszawa

dnia 20.09.2016

Godz. Zał.
Nr. Podpis.

Mazowiecki Zarząd Dróg Wojewódzkich
ul. Mazowiecka 14
00-048 Warszawa
(11)

DORĘCZENIE ODPISU POSTANOWIENIA

od którego przysługuje zażalenie

W wykonaniu zarządzenia z dnia 12 września 2016 r. sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza jako Uczestnikowi postępowania odpis postanowienia z dnia 12 września 2016 r. wraz z uzasadnieniem.

Julia Durka

Starszy sekretarz sądowy

POUCZENIE:

1. Na postanowienie przysługuje zażalenie do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w terminie 7 dni od daty doręczenia postanowienia, za pośrednictwem tutejszego Sądu, przy czym oddanie pisma w placówce Poczty Polskiej SA (będącej operatorem wyznaczonym w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe), albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu (art. 83 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2016 r. poz. 718). Zażalenie złożone po upływie tego terminu zostanie odrzucone (art. 178 w zw. z art. 197 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2016 r. poz. 718).
2. Zażalenie powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma w postępowaniu sądowym oraz zawierać wskazanie zaskarżonego postanowienia i wniosek o jego zmianę lub uchylenie, jak również związane uzasadnienie zażalenia.
3. Zażalenie należy złożyć z odpisami dla pozostałych stron. Odpisem zażalenia może być każdy dalszy jego egzemplarz, zgodny z oryginałem. Mogą to być uwierzytelnione (poświadczane za zgodność z oryginałem) fotokopie bądź uwierzytelniony wydruk poczty elektronicznej.
4. Od zażalenia pobiera się wpis wynoszący 100 zł. Wpis należy uiścić gotówką w kasie Sądu (kasa czynna w godz. od 9:00 do 15:30 ostatni dzień miesiąca 9:00 – 12:30), albo wpłaty na rachunek bankowy Sądu nr: 96101010100078102231000000, wskazując tytuł

wpłaty oraz sygnaturę akt sądowych. Zażalenie na postanowienie dotyczące kosztów sądowych, prawa pomocy oraz w przypadkach, o których mowa w art. 220 § 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718), jest wolne od wpisu.

5. Zażalenie, którego przedmiotem jest odrzucenie skargi kasacyjnej, powinno być sporządzone przez adwokata lub radcę prawnego, zaś w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami może być sporządzone przez doradcę podatkowego, a w sprawach własności przemysłowej przez rzecznika patentowego; do takiego rodzaju zażalenia należy dołączyć pełnomocnictwo, jeżeli pismo wnosi pełnomocnik, który wcześniej nie złożył pełnomocnictwa.
6. Na wniosek strony może być przyznane prawo pomocy. Wniosek o przyznanie prawa pomocy składa się na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Formularze dostępne są w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>.
7. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadomić Sąd o każdej zmianie swojego zamieszkania, adresu do doręczeń lub siedziby. W razie zaniedbania tego obowiązku pismo sądowe pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia chyba, że nowy adres jest Sądowi znany (art. 70 § 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2016 r. poz. 718).

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2016 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia WSA Agnieszka Wójcik

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2016 r.

na posiedzeniu niejawnym

wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji

w sprawie ze skargi **Teresy Wisińskiej**

na decyzję Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska

z dnia 4 marca 2016 r. nr DOOŚ-OAll.4210.31.2015.JSz.4

w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia
postanawia:

odmówić wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji.

Na oryginale właściwy podpis
Za zgodność z oryginałem

Julia Durka

Starszy sekretarz sądowy

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 29 kwietnia 2016 r. Teresa Wisińska, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika będącego adwokatem, wniosła za pośrednictwem organu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 4 marca 2016 r. nr DOOŚ-OAll.4210.31.2015.JSz.4 w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na budowie zachodniej obwodnicy Grodziska Mazowieckiego w ciągu drogi wojewódzkiej nr 579, relacji Kazuń Polski-Radziejowice, na odcinku od węzła z autostradą A2 (km 2+209,60) do drogi wojewódzkiej nr 579 w m. Kałęczyn (km 9+560,51) realizowanego w wariantcie proponowanym przez inwestora Mazowieckiego Zarządu Dróg Wojewódzkich w Warszawie.

W skardze zawarty został wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji, uzasadniając go przede wszystkim wadliwością kwestionowanej decyzji, a ponadto wysokim prawdopodobieństwem wyrządzenia znacznej szkody oraz spowodowania trudnych do odwrócenia skutków nie tylko dla skarżącej, ale przede wszystkim dla środowiska i całej społeczności lokalnej. Zdaniem pełnomocnika skarżącej, rozpoczęcie procesu inwestycyjnego, a następnie budowlanego inwestycji, pociągnie za sobą nieodwracalne skutki w postaci zagrożenia zdrowia i życia ludzi zamieszkujących w bezpośrednim sąsiedztwie planowanej inwestycji i terenu (w związku chociażby z nieprzeprowadzonymi badaniami ewentualnego poziomu zanieczyszczeń), ale także niebezpieczeństwo naruszenia i zniszczenia środowiska naturalnego roślin i zwierząt zamieszkujących tereny inwestycji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje.

Institucja wstrzymania wykonania zaskarżonego aktu lub czynności została w sposób kompleksowy uregulowana w art. 61 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718 z późn. zm.), zaś katalog pozytywnych przesłanek warunkujących wstrzymanie przez sąd administracyjny wykonania aktu lub czynności określony został w art. 61 § 3 tej ustawy i ma on charakter taksatywny. Zgodnie z treścią tego przepisu, sąd może na wniosek skarżącego wstrzymać wykonanie w całości lub w części aktu lub czynności, jeżeli została spełniona co najmniej jedna z ustawowych przesłanek, tj. zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do

odwrócenia skutków. Z konstrukcji powyższej normy prawnej art. 61 § 3 powołanej ustawy wynika, że na skarżącym spoczywa ciężar wykazania przesłanek zawartych w powołanym przepisie, zaś sąd może wstrzymać wykonanie zaskarżonego aktu, jeżeli jest spełniona ustawowa przesłanka określona jako potencjalna możliwość wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków, gdy akt lub czynność zostanie wykonana.

W ocenie Sądu niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody nie musi mieć charakteru materialnego. Chodzi więc o taką szkodę majątkową lub niemajątkową, która nie będzie mogła być zrekompensowana wskutek późniejszego zwrotu spełnionego i wyegzekwowanego świadczenia, jak również nie będzie możliwe przywrócenie rzeczy do pierwotnego stanu. Będzie to miało miejsce w takich przypadkach, gdy grozi utrata przedmiotu świadczenia, a który wskutek swych właściwości nie może być zastąpiony jakimś innym przedmiotem, a jego wartość pieniężna nie przedstawiałaby znaczenia dla skarżącego lub gdyby zachodziło niebezpieczeństwo poniesienia straty na życiu i zdrowiu. Trudne do odwrócenia skutki to takie prawne lub faktyczne skutki, które raz zaistniałe powodują istotną lub trwałą zmianę rzeczywistości, przy czym powrót do stanu poprzedniego może nastąpić tylko po dłuższym czasie lub przy stosunkowo dużym nakładzie sił i środków (por. postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 3 sierpnia 2006 r., II SA/Bk 352/06, LEX nr 192964 oraz postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie: z dnia 20 grudnia 2004 r., GZ 138/04, LEX nr 281811 i z dnia 6 lutego 2009 r., II FZ 39/09, LEX nr 489786 – wszystkie dostępne również na stronie internetowej orzeczeń sądów administracyjnych: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/>). Przyznanie skarżącemu ochrony tymczasowej w postępowaniu sądowoadministracyjnym stanowi odstępstwo od ogólnej reguły, wyrażonej w art. 61 § 1 powyższej ustawy, zgodnie z którym wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania zaskarżonego aktu lub czynności.

Podnieść należy, że instytucję wstrzymania wykonania aktu lub czynności można zastosować tylko wówczas, gdy dany akt lub czynność posiada atrybut wykonalności. Przez pojęcie wykonania aktu administracyjnego należy rozumieć spowodowanie w sposób dobrowolny lub doprowadzenie w trybie egzekucji do takiego stanu rzeczy, który jest zgodny z rozstrzygnięciem zawartym w tym akcie. Nie każdy bowiem akt administracyjny kwalifikuje się do tak rozumianego wykonania, a co za tym idzie nie każdy wymaga wykonania. W przedmiotowej sprawie żądaniem wstrzymania wykonania została objęta ostateczna decyzja Generalnego Dyrektora Ochrony

Środowiska zmieniająca w części decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 24 września 2015 r. nr WOOŚ-II.4210.54.2014.MW, którą określono środowiskowe uwarunkowania dla planowanego przedsięwzięcia, w pozostałej części utrzymująca w mocy decyzję organu pierwszej instancji. Zatem nie ulega wątpliwości, że zaskarżona decyzja objęta wnioskiem o wstrzymanie jest rozstrzygnięciem nie wymagającym, a wręcz nie nadającym się do wykonania. W literaturze zwraca się uwagę na fakt, że nie kwalifikuje się do wykonania akt administracyjny nieprzyznający uprawnień i nie nakładający obowiązków, które wymagałyby wykonania. Problem wykonania aktu administracyjnego dotyczy aktów zobowiązujących, ustalających dla ich adresatów nakazy powinnoego zachowania lub zakazy określonego zachowania, aktów, na podstawie których określony podmiot uzyskuje równocześnie uprawnienie i mocą którego zostają na niego nałożone określone obowiązki oraz aktów, na podstawie których jeden podmiot jest do czegoś zobowiązany, a drugi wyłącznie uprawniony [por. T. Woś (red.): *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz*, Warszawa 2009, s. 381; oraz postanowienie NSA z dnia 17 lipca 2006 r., I FZ 281/06 (publ. OSP 2007, nr 6, poz. 76) i postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 16 października 2008 r., II SA/Wr 411/08, Lex nr 504587].

Decyzja określająca środowiskowe uwarunkowania dla planowanego przedsięwzięcia nie mieści się w katalogu decyzji nadających się do wykonania (por. postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 sierpnia 2009 r., sygn. akt II OZ 665/09, Lex nr 552936; postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 13 listopada 2009 r., sygn. akt II SA/Gd 634/09, Lex nr 630457). Przedmiot tej decyzji wyklucza możliwość jej wykonania. Decyzja taka nie upoważnia do rozpoczęcia robót budowlanych, ustala jedynie, czy projektowane zamierzenie inwestycyjne, planowane na określonym obszarze, jest zgodne z przepisami prawa oraz określa warunki, jakie należy spełnić w dalszym etapie procesu inwestycyjnego.

Decyzję określającą środowiskowe uwarunkowania dla planowanego przedsięwzięcia można uznać za promesę ustalenia warunków zabudowy i uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę. Decyzja określająca środowiskowe uwarunkowania gwarantuje uzyskanie pozwolenia na budowę obiektu po spełnieniu określonych w tej decyzji środowiskowych uwarunkowań, jeżeli jej adresat spełni warunki przewidziane przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 z późn. zm.). Jednakże istnienie decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania dla

Sygn. akt IV SA/Wa 1819/16

planowanego przedsięwzięcia nie oznacza, że właściwy organ administracji na jej podstawie niejako „automatycznie” wyda decyzję o pozwoleniu na budowę. Nastąpi to w odrębnym postępowaniu administracyjnym, w ramach którego przysługują stronie stosowne środki zaskarżenia. Zatem inwestycja skonkretyzuje się dopiero na etapie pozwolenia na budowę i dopiero wówczas można będzie mówić o możliwości doznania znacznej szkody lub trudnych do odwrócenia skutków.

W oparciu o powyższe stwierdzić należy, że decyzja określająca środowiskowe uwarunkowania nie może powodować niebezpieczeństwa wyrządzenia komukolwiek znacznej szkody lub trudnych do odwrócenia skutków i wobec powyższego nie zachodzą ustawowe przesłanki do wstrzymania jej wykonania. Decyzja ta nie nadaje się również do ewentualnego wyegzekwowania w drodze postępowania egzekucyjnego, bowiem nie nakłada obowiązków podlegających wykonaniu, a więc nie posiadając przymiotu wykonalności – węzła praw i obowiązków – nie może podlegać wstrzymaniu jej wykonanie.

Mając powyższe na uwadze Sąd, w oparciu o art. 61 § 3 *a contrario* ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, orzekł jak w sentencji postanowienia.

Na oryginale właściwy podpis
Za zgodność z oryginałem

Julia Durka

Starszy sekretarz sądowy